

Arı Rozeti

“Dördüncü sınıfta Üsküdarlı Cevat adlı bir ağabeyimiz bazı eskizler yapıp dolaştırdı. Arı ve örümcekli desenleri hatırlıyorum. Her sınıfta sanata merakı olanlarla da fikir alışverişinde bulunuldu. Nihayet cemiyet, Beyoğlu Yüksek Kaldırım'da Viyana ile münasebeti olan bir hakkâkla anlaşarak Arı'dan bir numune yaptırdı...”

1926, Mühendis Mekteb-i Alisi, Gümüşsuyu'nda al-u havası ile meşhur yerde, Nafia Vekalet'ine bağlı parasız yatılı, her yıl elbise, palto, ayakkabı, çamaşır ve okuma malzemesi veren bir kuruluş. Fakat, pek tanınmamış olacak ki basılı el ilanları ile talebe arama peşinde. O senelerde 6 yıllık mektebin mezun sayısı 8-lo'u geçemiyor.

İşte 1925 ve 1926 senelerinde üst üste 90 talebelik ve seçme imtihanla girişler mektep mevcudunu kat kat arttırmış ve küçük sınıfların (1, 2, 3) ekseriyetini sağlamıştı.

İdman Ocağı ve İdman Yurdu adlı iki spor kulübü ile bir de Talebe Cemiyeti vardı ve her üçü ekseriyet içinden daha çok üye kaydetmek için yarışlılardı. Bu sıralarda bir rozet konusu Talebe Cemiyetince ortaya atıldı. 4. sınıfta Üsküdarlı Cevat adlı bir ağabeyimiz bazı eskizler yapıp dolaştırdı. Arı ve örümcekli desenleri hatırlıyorum. Her sınıfta sanata merakı olanlarla da fikir alışverişinde bulunuldu. Nihayet Cemiyet, Beyoğlu Yüksek Kaldırım'da Viyana ile münasebeti olan bir hakkâkla anlaşarak Arı'dan bir numune yaptırdı. Bu yaklaşık 2x3 cm'lik mavi zeminli bir elips içinde, şimdikilere benzer bir arı idi. Beğenilmedi, büyük bulundu, mavi yerine beyaz istendi

ve örnek istendi. Arı'nın resim olarak değildi projeksiyon olarak geometrik çizimi de bu devrede müzakere edilmiş kabul edilmemiştir.

Bu gelmeler gitmeler, seçmeler birkaç sene sürdü ve siparişin sonu

biz dördüncü sınıfta iken Hidrolik okurken,1929'da geldi ve rozetleri hocalarımıza da taktırmak üzere ekipler hareketlere geçtik. Ben rahmetli Sucu Burhan ve Suphi hocalara musallat olmuşum. Rozetin üzerindeki tarih 1883'tü ve ilk yapılan modellerde o şekilde devam etti. Rozetin bugünkü daha küçültülmüş hali ve tarihin 1773 oluşu rahmetli İbrahim Peynircioğlu'nun etütlerine göre ve rektörlüğü zamanındadır.

İTÜ Arı' sının sonsuza kadar yaşamasını, taşıyanların da İTÜ ruhunu ve kardeşliğini yaşatmalarını can ve yürekten niyaz ediyorum. (Mart 1989).

Prof. Dr. Mukbil Gökdoğan

Kaynak: İTÜ Vakfı Dergisi,

Yıl: 1998, Sayı:26

Bir Anı

Mühendis mektebi öğrencisi iken, bir pazar günü iki arkadaş vapurla Boğaz gezisine çıkmıştık. Birkaç iskele sonra vapura binen (elektrikçi) Buhanettin Sezerar yanımıza geldi ve oturdu. Biz toparlandık ve kendisini saygı ile selamladık. Biraz sonra konuşmaya başladık. Sohbet arasında bize tahsilin önemi ve Mühendis Mektebi hakkında uzun uzun açıklamalarda bulundu. Sonunda bize okuyup okumadığı-

mızı nerede okuduğumuzu sordu. Mühendis Mektebi makine şubesi öğrencisi olduğumuzu öğrenince sinirlendi "Rozetiniz nerde niçin takmadınız?" dedi, ilave etti: "Rozeti, aynı camiaya mensup olanlar birbirlerini tanısın, selamlaşsın, sevgi ve saygı göstereyin diye icat etmişler. Siz beni yanılttınız, yersiz ve fuzuli konuşturdunuz, bir daha rozetsiz gezmeyiniz" diye tembih etti.

Şükrü Er